

ud fra nogen juridisk Fortolkning, men fra en parlamentarisk. Den anden Grund, hvoraf jeg levedes til ikke at efterkomme den til mig stillede Opfordring, var, at Spørgsmaalet med Hensyn til Fortolkningen af § 15 var opstaaet mellem den høitærede Formand, og mig, og at det altsaa forekom mig, at der kunne ligge noget Personligt deri, dersom jeg henvendte mig til Regulativcomiteen om en saadan Fortolkning, hvilket var Noget, jeg ønskede at undgaae, saameget mere som jeg troer, at det ikke er vanskeligt for hvert Medlem i Thinget at faae det sagt eller bragt under Discussion, som han ønsker, indenfor Forretningsordenens Grændser, uden Hensyn til, hvilken Fortolkning man opstiller af de enkelte Paragrapher. For mit Vedkommende har derfor et formelt Spørgsmaal kun den viebliffelige Interesse, idet det, naar det bliver afgjort i det Dieblif, det opstaaer, paa en eller anden Maade kan have Indflydelse paa den Sags Realitet, under hvilken det opstaaer; men, saasnart Fortolkningen eengang har fundet Sted, og det altsaa er klart for hvert af Thingets Medlemmer, hvorledes denne Paragraph vil blive anvendt, saa troer jeg ikke, at det for mig lettelig kunde blive nødvendigt at henvende mig til Regulativcomiteen om en Fortolkning, en Bekræftelse eller en Forandring. Naar derimod det ærede første Medlem fra første Kreds (H. P. Hansen) har bragt denne Sag for Regulativcomiteen, da finder jeg det ikke blot i sin Orden, men det forekommer mig ogsaa, at det paalaa ham som Pligt, ikke fordi han havde protesteret imod Fortolkningen, men fordi han er Medlem af Regulativcomiteen. Jeg har nemlig opfattet Hensigten med en Regulativ-Comitee at være den, at idet den er et stadigt Udvalg, skal den af egen Drift tage under Overveielse de forskjellige Spørgsmaal, som opstaae med Hensyn til Forretningsordenen, og om hvorledes de enkelte Ser skulle forstaaes. Jeg har anseet dette som en stor Fordeel, idet derved det Personlige, som ellers kunde forekomme, naar der opstaaer Spørgsmaal mellem Formanden og eet af Medlemmerne, falder bort, naar det enkelte Medlem ikke behøvede at henvende sig til Udvalget, men dette af sig selv tog saadanne Spørgsmaal under Overveielse.

Med Hensyn til det Tillæg, som er foreslaaet, da kan jeg ikke indrømme, at det er hensigtsmæssigt, fordi det forekommer mig, at det nøder et Medlem af Thinget til at gaae en Omvei for at faae det sagt og det anbragt, som han har at fremføre med Hensyn til et Lovudkast; thi det foreslaaes, at han ved 3die Læsning maa ikke kunne fremkomme med det, undtagen han først har stillet et Endringsforslag. Hvis saaledes et enkelt Medlem ikke har faaet anbragt det ved 2den Behandling, som han har fundet det nødvendigt at anbringe, eller hvis han har nye Grunde at paaberaabe sig mod Lovforslaget, da kan han ikke fremkomme dermed, undtagen han stiller et Endringsforslag. Og hvori skal da dette Endringsforslag bestaae? Det behøver ikke at bestaae i Andet, end deri, at han indstiller som Endringsforslag, at hele Loven forkastes. Saasnart han har stillet det Endringsforslag, at hele Loven forkastes, saa har han altsaa derved erhvervet sig Ret til at kunne tale imod Loven og frembringe alle de Argumenter, som han har imod Loven. Men det er dog, saavidt jeg veed, almindeligt antaget, at Endringsforslag, som ikke gaae ud paa Andet, end at hele Lovforslaget skal forkastes, ikke er af dem, som man gjerne ønsker fremsatte, idet man i Reglen anseer dem for overflødige, fordi det at tale mod et Lovforslag i det Hele, er en naturlig Ret, som ethvert Medlem har, og dernæst anseer man i Almindelighed et Endringsforslag, som kun gaaer ud paa, at Lovforslaget forkastes, for at være af det Slags, som det ikke er hensigtsmæssigt at stille. Jeg antager desuden, at ethvert Medlem af Thinget, som har en stærk og fast Overbeviisning om et Lovforslags Hensigtsmæssighed eller U hensigtsmæssighed, om det er gavnligt eller ikke, bør benytte ethvert Middel, som Forretningsordenen hjemler ham til paa ethvert Stadium af Lovudkastets Behandling at kunne møde det, og, saavidt det staaer til ham, at kunne virke til, at Thinget kommer til den Beslutning, som han anseer for den rigtige. Men ved det foreslaaede Tillæg nøder man et saadant Medlem til at gaae en Omvei for at komme frem med de Argumenter, som han anseer for nødvendige. Jeg kan ikke see Andet, end at det er en Maade at indrette Forretningsordenen paa, som ikke